Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

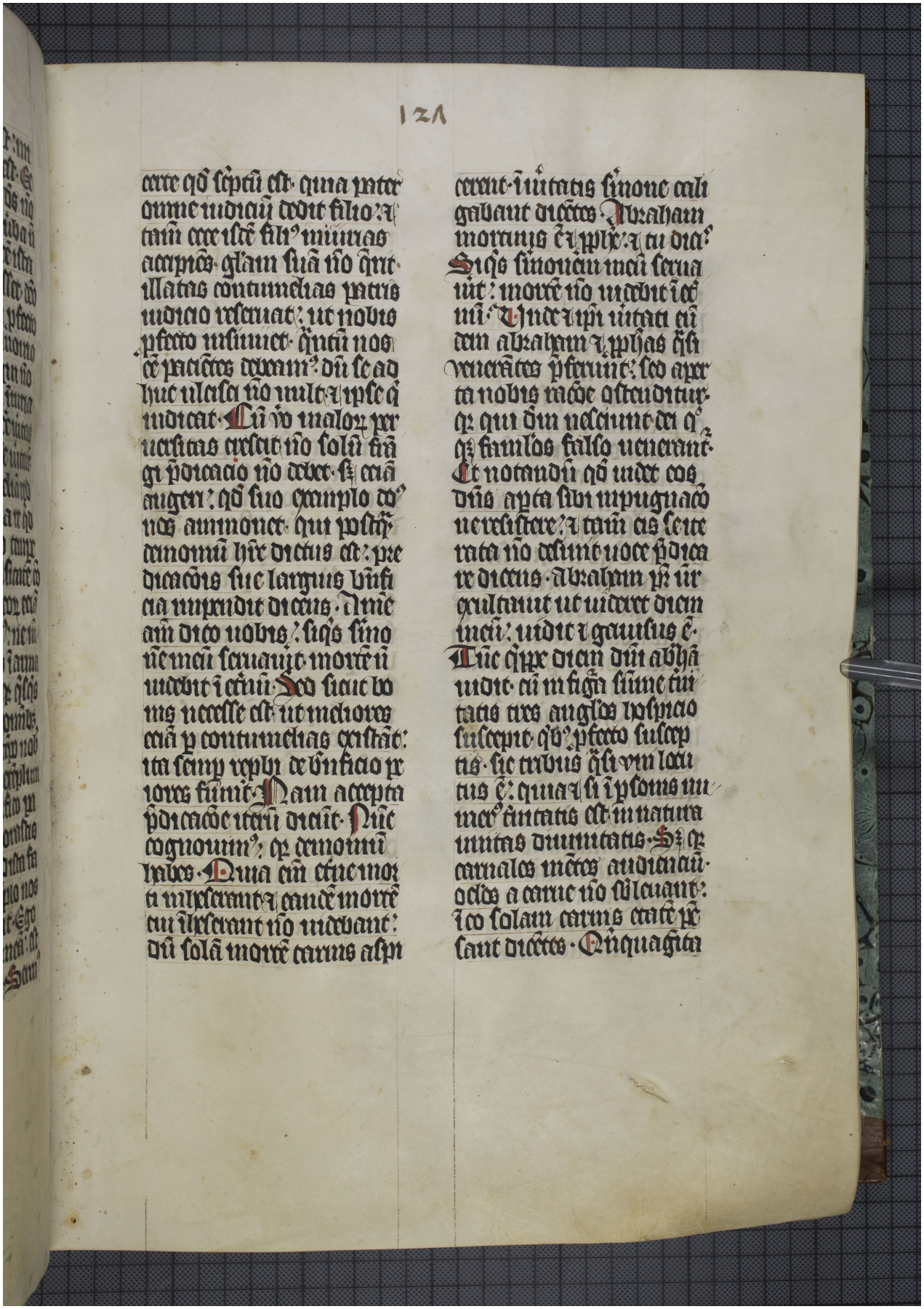

127

carne quod sepeli est. quia pater
omne iudicium dedit filio. et
tamen ecce iste filius munus
accipiens. gloriam suam non quer
ens laudes contumelias patris
iudicio reservat. ut nobis
profecto insinuet. quantum nos
de patientes deceamur. dum se ad
huc ulcisci non vult. et ipse q
iudicat. Cui vero maior pr
ecisitas crescit non solum fra
gi p̃dicacio non debet. sed etiam
augeri. quod suo exemplo do
nos admonet. qui postq̃
denominum hic dictus est. pre
dicacionis suae largius bonis
ia impendit dicens. Amen
amen dico vobis. si quis sermo
nem meum servaverit mortem non
videbit in eternum. Sed sicut no
bis necesse est. ut meliores
etiam per contumelias existant.
ita semper veprii de benificio pr
iores fiunt. Nam accepta
p̃dicacione iterum dicit. Nunc
cognovimus. quia demonium
habes. Quia cum etiam mor
ta vilescerant. et quasi mortem
eum illescerant non videbant.
dum solam mortem carnis aspi
cerent. divinitatis sinonem celi
gabant dicentes. Abraham
mortuus est. et prophete. et tu dic.
Si quis sermonem meum servav
erit. mortem non videbit in eter
num. Unde et ipsi virtutem ei
dem abraham et prophetas qui
venerantes preferunt. sed aper
ta nobis racione ostenditur.
quia qui dum nesciunt deum q
quasi similes falso venerant.
Et notandum quod videt eos
dum aperta sibi impugnacio
ne resistere. et tamen eas serve
rata non desinit voce p̃dica
re dicens. Abraham pater ir
quisitanit ut videret diem
meum. vidit et gaudius est.
Tunc quippe diem dum abha
videt. et in figura summe tri
tatis tres angelos hospicio
suscepit. quos profecto suscep
tos. sicut tribus quasi vna locu
tus est. quia et si in personis tri
nitas est in natura
unitas divinitatis. Hi qui
carnales mentes audiendum
oculos a carne non subleuant.
ideo solam carnis etatem pe
sant dicentes. Quinquagin